

Πανήγυρη του Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Κιάτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Με λαμπρότητα εορτάστηκε κι εφέτος η μεγάλη Δεσποτική Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στον ομώνυμο Ι. Ναό στο Κιάτο Κορινθίας. Ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός τελέσθηκε από τον Ιεροκήρυκα της Ι. Μητροπόλεως Πανοσ/τον Αρχιμ. π. Άνθιμον Παπαλεξόπουλον, ο οποίος και ομίλησε επίκαιρα. Στον Μέγα Εσπερινό συμμετείχαν Ιερείς της Αρχιερατικής Περιφέρειας Σικυώνος, ενώ παρέστησαν ο Βουλευτής Κορινθίας κ. Γεώργιος Ψυχογιός, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Κορινθίας κ. Αναστάσιος Γκιολής, η

Θεματική Αντιπεριφερειάρχης κ. Αθηνά Κόρκα, ο Δήμαρχος Σικυωνίων κ. Σπυρίδων Σταματόπουλος, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, εκπρόσωποι του Στρατού, των Σωματών Ασφαλείας και πλήθος πιστών.

Την επομένη το πρωί, 6 Αυγούστου 2024, κύρια ημέρα της Εορτής, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών και Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Κορίνθου κ. Αγάπιος ετέλεσε την Αρχιερατική Θ. Λειτουργία συλλειτουργούντων του Πανοσ/του Αρχιμ. π. Κλαυδίου Καλαρά, Εφημερίου του εν λόγω Ι. Ναού και Αρχιερατικού Επιτρόπου Σικυώνος και των Διακόνων π. Χρήστου Χίλια και π. Αγγέλου Σαλάτα.

Τα Ιεροψαλτικά αναλόγια εκόσμησαν οι καλλίφωνοι Ιεροψάλτες κ. Χρήστος Σταύρου, Πρωτοψάλτης του Ι. Ναού Αγίας Παρασκευής του ομωνύμου Δήμου Αττικής, μετά του δεξιού Ιεροψάλτη του Ι. Ναού κ. Θεοφάνους Χατούπη και ο Λαμπαδάριος του Ι. Ναού κ. Παναγιώτης Καρανικόλας.

Ο Θεοφιλέστατος στην ομιλία του ετόνισε το μεγαλείο της συγκεκριμένης εορτής, αφού αυτή αποτελεί μια από τις ωραιότερες εορτές του έτους, με τα πολλά και υψηλά νοήματά της, η οποία πρέπει να «φωτίζει» περισσότερο την καρδιά μας γιατί μας παρέχει την βεβαιότητα της μετοχής μας στην δόξα του Θεού απ' αυτήν εδώ την ζωή.

Ομίλησε για τρεις «αναγνώσεις» της συγκεκριμένης εορτής με αλλαγμένο βλέμμα απ' αυτό της καθημερινότητας που μας «κλέβει» με τα πρόσκαιρα και φθαρτά της παρούσης ζωής, αφού, σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, το αξιοπρόσεκτο του θαύματος της φρικτής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού δεν ήταν τόσο η φανέρωση της δόξας Του όσο η διάνοιξη των οφθαλμών των τριών Μαθητών, ώστε να δουν τον Χριστό, όπως ήταν πραγματικά, και βέβαια «καθώς ήδυναντο», στα μέτρα των δυνατοτήτων ενός εκάστου.

Το βλέμμα των Αποστόλων άλλαξε δια της χάριτος του Αγίου Πνεύματος, ώστε στην ανθρώπινη όψη του Χριστού να διακρίνουν την παρουσία του Μονογενούς Υιού του Θεού, δηλαδή αυτό που είχε, που ήταν ο Ιησούς και «περιέκρυβε», αφού «δεν δύναται να δει άνθρωπος το πρόσωπόν Του και να ζήσει» (πρβλ. Έξδ. λγ', 20).

Με τέτοιο βλέμμα πρέπει να ενατενίζουμε τον Χριστό, ο Οποίος μας διαβεβαίωσε· «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. κη', 20), μόνον ως Σωτήρα οφείλουμε να Τον αναγνωρίζουμε και μπορούμε να συλλαμβάνουμε την λαμπρότητα της «φωτοειδούς» Του μορφής μέσα από τα

Μυστήρια της Αγίας Εκκλησίας. Οποιαδήποτε άλλη «ανάγνωση» του Χριστού, ως π.χ. φιλοσοφικού διδασκάλου, θαυματοποιού, κοινωνικού ανακαινιστού κ.λπ., είναι επικίνδυνη!

Συμβαίνει όμως, όντας Χριστιανοί, να «χάνουμε» τον Χριστό! Γι' αυτό Αυτός όρισε να προσβλέπουμε στους συνανθρώπους μας με ευσπλαγχνικό όμμα, ώστε δι' αυτών να «προσφέρουμε» σ' Αυτόν· «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40) ή σύμφωνα με το Πατερικό λόγιο «εἶδες τον ἀδελφὸ σου, εἶδες τον Θεόν σου»! Πολύ συχνά όμως δεν κοιτάζουμε τους άλλους παρά με βλέμμα ανθρώπινο και όχι με τα μάτια της καρδιάς μας που το Άγιο Πνεύμα ανοίγει μέσα μας. Γι' αυτό χρειάζεται αγώνας αλλαγής βλέμματος και όταν Αγιοπνευματικά βλέπουμε τον ἀδελφὸ μας κατανοούμε ότι ο «άλλος» είναι φωτεινό μέλος του Σώματος του Χριστού, ως «βεβαπτισμένος», όπως και ἡμεῖς. Και τότε δεν βλέπω τον «άλλον» σαρκικά, δεν φθονώ, δεν ζηλεύω, δεν επιζητώ την εκδίκηση ... δεν τον συμπαθώ απλώς αλλά τον αγαπώ ως μέλος του Σώματος του Χριστού, του οποίου Σώματος μέλος υπάρχω και εγώ! Και αυτό αποτελεί την «δεύτερη ανάγνωση» της συγκεκριμένης εορτής.

Η «τρίτη ανάγνωση» έχει σχέση με του λόγους του Απ. Πέτρου, που ακούσαμε στο Αποστολικό ανάγνωσμα. Ο Απ. Πέτρος μας λέγει για τον Ιησού ότι οι μαρτυρίες των Προφητών επιβεβαιώθηκαν με θαυμαστό τρόπο έπειτα από την επίσημη μαρτυρία του Πατρός, στο άγιο εκείνο όρος της Μεταμορφώσεως Του, την «ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν» (Β' Πετρ. α', 18). Έτσι μας προσκαλεί να στραφούμε στην μελέτη της Αγίας Γραφής για ν' ανακαλύψουμε και ἡμεῖς την Θεανδρική Του μορφή και να φωτισθούμε από το φῶς Του, ώστε να πραγματοποιείται ο λόγος Του· «ὁ ἑώρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα» (Ιω. ιδ', 9).

Η μελέτη του Νόμου Του να μην περιορίζεται μόνον στα «οὐ» και τα «μή» των απαγορεύσεων του Θεού, τα οποία δεν θεωρούνται δεσμευτικά της ανθρωπίνης ελευθερίας, ούτε απαγορευτικά του θελήματός μας, πολλῶ μάλλον του δικαιώματός μας, αλλά απαραίτητα για τον εξαγιασμό μας, ως μέσον για την θέα του Θεού, που είναι και ο σκοπός μας. Ας ενθυμούμεθα τους λόγους του Αγ. Μακαρίου του Αιγυπτίου· «πίσω από κάθε Ευαγγελική εντολή κρύπτεται ο ἴδιος ο Χριστός» και αυτούς του Αγίου Ιερωνύμου· «εκείνος που αγνοεί τις Γραφές, αγνοεί τον Χριστόν»!

Θέλεις τον Χριστό, Χριστιανέ, μελέτησε τον νόμο Του, είναι λύχνος που φωτίζει «ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ», τις «γκρεμίλες» του παρόντος κόσμου που ζούμε, μέχρις ότου ολοκάθαρο πλέον το φῶς του Ευαγγελίου λάμψει, σαν σε πλήρη ημέρα και ολόλαμπρος ανατείλει στις καρδιές μας ο νοητός ήλιος της δικαιοσύνης, ο Κύριος

ημών Ιησούς Χριστός (πρβλ. Β' Περ. α', 19) στο μέτρο και στον τρόπο που μελετούμε την Αγία Γραφή, στο μέτρο που εντρυφούμε με όλη την αγάπη της καρδιάς μας στους Ευαγγελικούς Του λόγους, στην προσπάθεια μας να τηρούμε αυτούς όχι κατ' επιταγήν αλλ' από αγάπη· «ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον» (Λουκ. ε', 5).

Τέλος, μετέφερε εόρτιες ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου στο πολυπληθές Εκκλησίασμα και ευλόγησε «τον καρπὸν της

